

Isusova je riječ i događaj i djelo, čin. Evanđelist Marko ne kaže uopće ništa o sadržaju Isusove propovijedi u Kafarnaumu, opisuje on samo ishod, učinak, rezultat koji je ta riječ proizvela u ljudima. A to je divljenje, čuđenje, pa čak i zaprepaštenje. Pogođenost u dubini duše. Slušatelji osjećaju moć njegove riječi i govora, pogođeni su, ali još ne vjeruju. Dmonske ga sile prepoznaju kao Sveca Božjega, pokoravaju mu se, poslušni su Isusovoj riječi i osobi, ali njihov je poslušnost povrat u mrak, u pakao. Poslušnost vjere je hod prema svjetlu, vjerovati znači imati udjela u istini i svetosti samoga Boga.

Isus nastupa prvi put u javnosti, odvažno, smiono, samosvjesno. I smjesta se događa da izaziva podjelu unutar slušateljstva, kao da njegova osoba oslobađa u ljudima zapretane energije. Učio ih je drukčije od njihovih pismoznana. Ljudi su po prvi put ovdje tako snažno pogođeni, kao da zvone zvona slobode, kao da progovara istinski jezik našega srca i bića, kao da Bog ponovno svakoga pojedinačno oslovljava njegovim imenom, kad nas je stvarao kao pojedince, kao svoju dragocjenost.

Kraljevstvo je Božje nastupilo, vrijeme kri-

tičnih odluka je došlo do točke ključanja, oklijevanja nema. Bog toga kraljevstva je milosrdni i samilosni Bog, koji želi privući k sebi ljudsku djecu, na način kakav bijaše neviđen u dotadanoj povijesti svijeta. Isus je cijelim bićem uronjen u zbiljnost svog Oca koga oslovljava djetinjim "Abba" – "Tatice", a svoje riječi i nauk prožima ljubavlju i praštanjem grijeha. Stoga, nakon kritika upućenih mu sa strane moćnika i tobože odgovornih za sudbinu naroda, traži bolesne, siromašne, nemoćne, rubne, otuđene, mučene zlim silama, da bi ih učinio dionicima svoje poruke i kraljevstva Božjeg.

Nikad se nije Isus zadovoljavao pukim poučavanjem navješćujući samo riječima ljubav i smilovanje. U njega imamo savršenu podudarnost riječi i djela. Glasnik Božje ljubavi i smilovanja postaje liječnik bolesti i nemoći. Sila ga tjerala da liječi, da odnosi s ljudi terete i posljedice grijeha. Revnost za Božje djelo uz istodobnu sućut za ljude u bijedi bolesti i uzetosti izaziva ga. Djeluje neobično, protiv svih uhodanih normi i propisa. Isus nije nikakav čisti humanitarac koji obilazi i pomaže. On čupa korijenje zla i bolesti.

Ljudi se u čudu pitaju, što to znači, što će to reći - izgon nečiste sile iz čovjeka. Na zaslonu je razvidno kako započinje novo doba, novo vrijeme. Čovjek je Božje stvorenje i pripada samo Bogu, dmonske sile nemaju više vlasti ni moći nad njime. Odsada vrijedi jasan izbor i odluka između Boga ili druge sile. I makar nigdje u svome evanđelju Marko ne navodi pojam Crkva, ipak se ona podrazumijeva posvuda. Isus je došao i okuplja učenike oko sebe, stvara novu jezgru, novi Izrael, one koji ga slijede i za njim idu ustopice.

U petak slavimo blagdan Prikazanja Gospodinovog u hramu ili Očišćenja Marijinog ili Svijećnicu, spomen na dolazak Svete obitelji u hram. Blagdan Prikazanja Gospodinova, Svijećnica ili Kalandora, a slavi se 40 dana nakon Božića. U povodu ovog blagdana u svim se crkvama slave svete mise i blagoslivljaju svijeće. Svijećnica je spomendan na događaj kada su, prema propisu Mojsijeva Zakona, Josip i Marija donijeli Dijete Isusa u Hram da Ga, kao prvorođenca, obredno prikažu Bogu. Tu se, bilježi evanđelist, zatekao starac Šimun, koji je uzeo Dijete u naručje i u nadahnuću, prepoznao u njemu budućega Mesiju.

Pri tome je Šimun, to je okosnica blagdana, Isusa nazvao Svjetlom, doslovno "Svjetlost za rasvjetljenje naroda". Otuda blagdanu pučko ime Svijećnica ili Kalandora. Šimun je Mariji ujedno prorekao da će joj "mač boli probosti dušu".

Spominjući se toga događaja, vjernici danas u crkvu donose svijeće na blagoslov. U obitelji se ta svijeća pali u različitim prilikama: na velike blagdane, u vrijeme oluje i grmljavine, stavlja se i u ruku umirućemu kao ohrabrenje i znak nade u vječni život, ali se pali i u drugim situacijama. U narodu su brojne izreke koje se spominju uz ovaj blagdan. Naši stari bi običavali reći: „Kalandore ora, prođe zime pola. Za njom ide sveti Blaž, kaže to je laž!“

Josip i Marija izvršavaju zakon i propise, kao što će i sam Isus kasnije reći da nije došao ništa dokinuti, već samo dopuniti. Danas prikazuju Isusa kao što su Eli i Ana roditelji maloga Samuela jednako prikazali u hramu. Kasnije je Samuel postao veliki i slavni Samuel (1Sam 1,24-28).

Svijećnica je svečano ušla u Rim u prvoj polovici VII-ga stoljeća. Papa Serđo I je naredio jednu od najstarijih pokorničkih procesija koja je išla od Sv. Hadrijana sa Foruma i završavala u Svetoj Mariji Velikoj (Santa Maria Maggiore). Svijeće su se blagoslivljale po tekstu i riječima starca Šimuna, a sama procesija je trebala zatrti poganske običaje u gradu što su još zaživljavali. Svjetlo je došlo u Rim i na Svijećnicu svečanim ophodom i ostalo zauvijek u Rimu.

04.VELJAČE - PETA NEDJELJA KROZ GODINU

09.00 - župna sveta misa

11.00 - sveta misa sa sudjelovanjem djece i roditelja

18.00- večernja sveta misa sa sudjelovanjem mladih

TJEDNE OBAVIJESTI

- Radnim danima kroz tjedan svete su mise u 17.30

- Srijedom molimo molitvu sv. Josipu

- Četvrtkom je klanjanje Presvetom sakramentu

- **Petak: sveta misa u 17.00; Blagdan Prikazanja Gospodinova - Svijećnica**

- **Subota: sv.Blaž ; misa u jutro u 7.30 - blagoslov grla**

Sveti Blaž – pomoćnik u bolestima grla (03.02.)

Sveti Blaž bio je također jedan od brojnih mučenika prvih stoljeća kršćanstva. Potjecao je iz grada Sebaste u Armeniji a već od ranog djetinjstva i mladosti opredijelio se za Krista napustivši radosti i užitke ovoga svijeta. Bio je za ono doba veoma obrazovan čovjek i vršio je službu liječnika radosno pomažući siromasima. Pomagao im je ne samo kao liječnik, već je još više kao kršćanin u njima gledao i susretao samoga Krista. Svojim držanjem i dobročinstvima postao je u gradu veoma popularna i draga osoba. A kako je tada Božji narod birao biskupa, to su po biskupovoj smrti na njegovo mjesto izabrali Blaža. Za vrijeme cara Licinija buknuo je na istoku opet strašan progon kršćana a prvi su na udaru bili pastiri. Blaž je svoje vjernike bodrio da ustraju u vjeri. Na nagovor svećenika i vjernika Blaž se sklonio pred neprijateljima ali je ipak bio uhićen. Bio je mučen kako bi ga prisilili na otpad. Sveti biskup hrabro je podnio sve muke i nije se dao ničim zastrašiti. Krvnik mu je godine 317. odrubio glavu. Ta glava kao dragocjena relikvija godine 972. dospjela je u Dubrovnik. Grad ga je izabrao za svog zaštitnika i već 1000 godina stoji pod njegovom zaštitom. Dubrovčani svake godine najsvetčanije slave svoga zaštitnika, a u procesiji biskup nosi svečevu glavu koju pobožni vjernici sa strahopočitanjem ljube. Dubrovnik i sv. Vlaha, kako Dubrovčani nazivaju sv. Blaža, nerazdruživi su.

Na ovaj datum svake godine po svim crkvama dijeli se blagoslov grla, a po zagovoru sv. Blaža, biskupa i mučenika. Ovaj se blagoslov temelji na prastarjoj predaji po kojoj je sv. Blaž svojim blagoslovom spasio dječaka kome je u grlu zapela riblja kost.

Nedjeljni liturgijski listić 226

ČETVRTA NEDJELJA KROZ GODINU

28.SIJEČNJA. 2018.

ŽUPA GOSPE U SITI - STROŽANAC

godina VI :: br.226

NEDJELJNA PORUKA

„Ta učio ih je kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznanci.“

Sve što je Isus ljude naučavao bilo je istinito i uvjerljivo zato što je dolazio od Božjeg duha. Ljudi su u Isusu prepoznali onoga koji ih voli i govori istinu. Prepoznali su onoga koji ima vlast ljude približiti Bogu.

Da bismo i mi mogli približiti nekoga Bogu, važno je da svojim načinom života pokazujemo u što vjerujemo. Ako jedno govorimo, a drugo radimo, tada nismo vjerodostojni. A da bismo mogli živjeti onako kako vjerujemo potrebno je da svoj život snažimo molitvom, slavljenjem sakramenata i učenjem o vjeri.

Kako žive vjerodostojni kršćani?

Po čemu možeš prepoznati onoga koji te približava Bogu?

IZ EVANĐELJA PO MARKU

U gradu Kafarnaumu Isus u subotu uđe u sinagogu i poče naučavati. Bijahu zaneseni njegovim naukom. Tâ učio ih je kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznanci.

A u njihovoj se sinagogi upravo zatekao čovjek opsjednut nečistim duhom. On povika: »Što ti imaš s nama, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas uništiš? Znam tko si: Svetac Božji!« Isus mu zaprijeti: »Umukni i iziđi iz njega!« Nato nečisti duh potrese njime pa povika iz svega glasa i iziđe iz njega.

Svi se zaprepastiše te se zapitkivahu: »Što li je ovo? Nova li i snažna nauka! Pa i samim nečistim dusima zapovijeda, i pokoravaju mu se.«

